

2	Epos	Antik basistekst: Homers Iliade, v. Otto Steen Due, Sang III, vers 361-vers 410: "Atreus søn rev... - ...vække skandale!"	Skulptur: Antik: "Venus fra Milo" Efterantik: Bjørn Nørgaard, "Det forjættede land", 2005
---	------	---	--

Vers	Antik basistekst: af <i>Homers Iliade</i> , v. Otto Steen Due, Klassikerforeningens kildehæfter, 1999, Sang III, vers 361-410, "Atreus søn rev... -... vække skandale!"
361	Atreus' søn rev sværdet med sølvnittehæftet fra lænden, rejste sig højt og huggede det fjenden i hjelmen. Men klingens splintredes på den og sprang i tre-fire stykker af hæftet. Ærgerlig brølede han da med blikket op imod himlen:
365	<i>"Alfader Zeus, så ond som dig er der ingen blandt guder! Her skulle jeg tage hævn over Paris' niddingeadfærd - og så går sværdet i stykker i hænderne på mig! Og lansens fløj mig forgæves af næven og fældede ikke min fjende!"</i>
370	Så sprang han frem og greb sin fjende i hjelmen med busken, vred ham omkring og trak ham af sted mod Achaiernes rækker. Og den broderede rem, der holdt hjelmen spændt under hagen, snæred sig ind i det bløde af halsen og kvalte ham næsten. Han havde slæbt ham ihjel og vundet usigelig hæder - men Afrodite så i et nu den truende fare
375	og lod hans rem gå itu, om end den var lavet af læder. Der stod så Menelaos med hjelmen tom i sin næve. Helten slængte den hjem til de benskinneklædte Achaier; hvirvlende fór den af sted og blev grebet af trofaste svende. Selv sprang han frem med sit spyd af malm for at myrde sin fjende.
380	Ham havde dog Afrodite, så let som det er for en guddom, snappet af vejen og skjult i usynlighedståge og båret hjem i hans hvævede kammer med al dets duft af parfume. Selv gik hun ud for at hente Helene og traf hende øverst oppe på murens krans i en kreds af Troiske kvinder.

385	Og hun så ud som den gamle morlil, hendes uldspindekone, som i sin tid da hun endnu var hjemme i sit Lakedaimon, spandt hendes liflige uld, en kone hun godt kunne lide. I sin forklædning rørte hun ved hendes duftende kåbe, rykkede i den og talte bevingede ord til Helene:
390	<i>"Skynd dig og kom! Alexander vil ha du begiver dig hjemad. Han er i kammeret, sidder på sengens polerede ramme, skøn i sit prægtige tøj. Ham ville man ikke formode netop var kommet fra kamp, men tænke var klar til at danse eller for nylig vendt hjem fra fest med dans og ballade."</i>
395	Således var hendes ord, og de bragte Helene i oprør. Men da hun kendte gudindens forunderligt dejlige nakke, yndigt lokkende barm og klare og glimtende øjne, blev hun forbløffet og skræmt, tog til orde og sagde således:
400	<i>"Sære gudinde, hvorfor har du lyst til at narre mig sådan? Skal du nu føre mig længere væk til vrimlende stæder fjernt i Frygiens eller Maioniens dejlige lande? Der har du sagtens atter en ven af dødelig herkomst! Er det fordi Menelaos har slået den kry Alexandros og er til sinds at bringe mig, skarn som jeg er, til vor hjemby,</i>
405	<i>at du er kommet herhen med lumske planer i sinde? Tag du selv plads ved hans side og vig fra gudernes veje, sæt ikke mere din fod i Olympens evige haller, suk du bestandig alene for ham, og pas ham og plag ham indtil han tar dig til viv - eller dog i det mindste til frille!</i>
410	<i>Derhen begir jeg mig ikke! Det ville jo vække skandale!</i>

Skulptur:

Antik: "Venus fra Milo" (fig. 1 og 2)

Efterantik: Bjørn Nørgaard, "Det forjættede land", 2005 (Fig. 3)

Fig. 1: Alexandros, "Venus (Afrodite) fra Milo", 2 m. høj, Louvre, Paris. **Fig. 2 (som fig. 1):** Ryg

Fig. 3: Bjørn Nørgaard, "Det forjættede land", 1,5 m. høj, 2005

/ af lex.dk: **Det forjættede land**, betegner i Det Gamle Testamente det land, som Gud havde lovet (forjættet) israelitterne, 1. Mos. 12, 1ff. Det er Kanaans land, landet der flyder med mælk og honning, både et konkret område og en ønskedrøm. Det kan også fx bruges om USA som det forjættede land for det udvalgte folk.

